

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **JUDr. J. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Bc. Danielou Popovou
sídlem Mařákova 333/12, 160 00 Praha 6 Dejvice

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2022, č.j. 4736/2020-160-SPR/8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2022, č. j. 4736/2020-160-SPR/8 (dále jen „napadené Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

rozhodnutí”), jímž žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 8. 12. 2021, č.j. MHMP 2048152/2021/PeV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) rozhodl tak, že žalobce je vinen, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích a jako řidič motorového vozidla v rozporu s ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) ohrozil chodce, který přecházel komunikaci po vyznačeném přechodu pro chodce, když dne 5. 2. 2020 kolem 17:20 hodin řídil vozidlo tovární značky Volvo a specifikované registrační značky, po ulici Pražská v Praze 15, ve směru od ulice Švehlova, kde v prostoru u sloupu veřejného osvětlení č. 007688 ohrozil chodce A. D., nar. X, který přecházel přes vozovku po vyznačeném přechodu pro chodce zleva doprava z pohledu řidiče vozidla, po střetu vozidla s chodcem došlo k lehkému zranění chodce a vzniku hmotné škody na vozidle, chodec A. D. byl převezen do Nemocnice Královské Vinohrady, kde byl hospitalizován do 6. 2. 2020, utrpěl komoci mozku a pohmožděnin v oblasti hrudníku a dolních končetin, k omezení na běžném způsobu života u chodce nedošlo, došlo k poškození mobilního telefonu chodce, orientační dechová zkouška byla u účastníků dopravní nehody s negativním výsledkem, technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla ohledáním zjištěna ani uplatněna, čímž žalobce spáchal z nedbalosti přestupek dle ust. § 125c ods. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byla dle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. udělena pokuta ve výši 3 000 Kč, a dále povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou nezákonná, neboť v řízení, které jejich vydání předcházelo, nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném pro soulad rozhodnutí o přestupku s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.
4. Správní orgán I. stupně byl při vydání prvostupňového rozhodnutí vázán závazným právním názorem žalovaného vyjádřeným v rozhodnutí ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4736/2020-160-SPR/6, podle něhož bylo nutné, aby správní orgán I. stupně odstranil zásadní pochybnosti ohledně nepřesně nastaveného času na zajištěném kamerovém záznamu, jakož i vyřešil otázku, zda tento kamerový záznam skutečně zachycuje dopravní nehodu, k níž došlo dne 5. 2. 2021 v 17:20 hodin v ulici Pražská v Praze 15, neboť v opačném případě nemohl být zajištěný kamerový záznam akceptován jako důkaz o vině žalobce ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 361/2000 Sb. Žalovaný nesprávně posoudil jako dostačující laické vysvětlení společnosti PROGRESS PRAHA a.s., IČO: 282 21 621 (dále jen „správcovská společnost“), jímž se správní orgán I. stupně pokusil odstranit pochybnosti o pravosti, věrnosti a úplnosti zajištěného kamerového záznamu. Měl za to, že poskytnuté písemné

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vysvětlení o údajné příčině rozporu mezi reálným časem dopravní nehody dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin a časem uvedeným na zajištěném kamerovém záznamu je v rovině pouhých obecných tvrzení, jejichž pravdivost, ani správnost není žádným věrohodným způsobem prokazována, a to ani ve vztahu k údajné příčině vzniku časového posunu v délce 1 hodiny v důsledku tvrzeného opomenutí provedení manuální změny letního času na zimní čas, ani ve vztahu k údajné příčině vzniku časového posunu v celkové délce 37 minut v důsledku tvrzených výpadků elektřiny, kdy v tomto ohledu není ani zřejmé, za jak dlouhé časové období mělo k tomuto tvrzenému časovému posunu v délce 37 minut dojít. Správcovská společnost nadto seřizuje časový údaj na předmětném záznamovém zařízení nepravidelně a pouze manuálně, vyjádřila se, že záznamové zařízení nebylo jakkoli kontrolováno či manuálně seřizováno nejméně od změny letního času na zimní čas dne 25. 10. 2020 do dne 5. 2. 2021, tedy po dobu více jak 3 měsíců, v tomto kontextu je spolehlivost jakéhokoli časového údaje z tohoto záznamového zařízení zcela vyloučena.

5. Zajištěný kamerový záznam byl přitom v přestupkovém řízení stěžejním důkazním prostředkem, z něhož výlučně byla dovozována vina žalobce, žádnými dalšími důkazními prostředky nebyl prokázán průběh nehodového děje, jak jej správní orgán I. stupně uvedl ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí, které žalovaný potvrdil jako věcně správné. Nízká kvalita zajištěného kamerového záznamu objektivně neumožňuje spolehlivě zjistit ani registrační značku motorového vozidla či totožnost jeho řidiče, ani totožnost chodce, přičemž závěr, že kamerový záznam pravě, věrně a úplně zachycuje průběh dopravní nehody nelze učinit ani na základě časového údaje tohoto záznamu, neboť pravdivost a správnost tvrzené příčiny rozporu mezi časem dopravní nehody dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin a časem uvedeným na zajištěném kamerovém záznamu v rozmezí od 18:57:00 a 18:57:10 hodin nebyla přes opakované návrhy žalobce objektivně prokázána (například provedením znaleckého posudku nebo expertízy zajištěného kamerového záznamu). Stejně tak nebyla žádnými důkazy prověřena ani integrita zajištěného kamerového záznamu. Tvrzení žalovaného, že na zajištěném kamerovém záznamu je rozpoznatelná barva zachyceného motorového vozidla (tj. šedá metalíza), není ničím podloženo.
6. Průběh nehodového děje, jak jej popsal žalobce při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020, (tj. že žalobce jel ve svém vozidle po ulici Pražská rychlostí 30 km/h, když před jeho vozidlo vyběhl z pravé strany komunikace (z pohledu žalobce) chodec, přičemž vozidlo žalobce se již v tento okamžik nacházelo mimo přechod pro chodce, žalobce v daném místě chodce neočekával, střetu s chodcem tak nedokázal zabránit), byl potvrzen i svědkem M. S., který při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020 uvedl, že jel se svým osobním vozidlem za vozidlem žalobce, když si náhle všiml, jak z pravé strany komunikace vyběhl před jedoucí vozidlo žalobce chodec, vozidlo žalobce jelo přibližně 30 km/h, začalo ihned brzdit, avšak již došlo ke střetu s chodcem. V rámci svědecké výpovědi v přestupkovém řízení dne 3. 6. 2021 pak svědek M. S. uvedl, že na vlastní oči neviděl, zda chodec přecházel vozovku zprava nebo zleva, nýbrž pouze, že „*viděl postavu, jak letí vzduchem z pravé strany před vozidlem Volvo*“. Vysvětlení podané žalobcem tudíž nebylo vypovědi svědka nijak zpochybněno. Pokud tedy žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že výpověď svědka přesně koresponduje se zajištěným kamerovým záznamem,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

jedná se o svévolnou a zcela nesprávnou interpretaci výpovědi svědka v neprospěch žalobce.

7. Žalobce byl v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, nepřipustně svévolně zkrácen na svém procesním právu klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. K tomu poukázal na závazný právní názor vyslovený žalovaným v rozhodnutí ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4736/2020-160-SPR/6, podle něhož byl procesní postup správního orgánu I. stupně v rozporu se základní zásadou správního řízení vyjádřenou v ust. § 7 odst. 1 správního řádu, jakož i se zásadami dobré správy. Žalovaný vytkl správnímu orgánu I. stupně, že na jedné straně bez dalšího akceptoval jako řádnou telefonickou a nepodloženou omluvu svědka z ústního jednání dne 18. 6. 2021 z důvodu plánované dovolené, a na straně druhé neakceptoval včasnou písemnou omluvu žalobce a jeho právní zástupkyně z ústního jednání dne 3. 6. 2021 odůvodněnou závazně naplánovanými pracovními pobyty v zahraničí, ani žádost o odročení tohoto jednání odůvodněnou tím, aby se žalobce a jeho právní zástupkyně mohli osobně účastnit výsledku svědka a v souladu s ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. klást svědkovi otázky. Žalovaný v tomto závazném právním názoru zohlednil i skutečnost, že svědecká výpověď svědka byla nezbytná pro další postup v přestupkovém řízení. I přes tento závazný právní názor správní orgán I. stupně nejprve návrh na opětovný výslech svědka zamítl s tím, že žalobce se měl možnosti klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. vzdát svým vlastním procesním postupem. Žalovaný se pak ve svém rozhodnutí od svého předchozího závazného právního názoru odklonil.
8. Žalobce dále uvedl, že v okamžiku, kdy mu bylo známo, že správní orgán I. stupně akceptoval pouze telefonickou omluvu svědka z nařízeného ústního jednání na den 18. 6. 2021, žalobce rovněž s časovým předstihem doručil správnímu orgánu I. stupně písemnou omluvu z nařízeného ústního jednání na den 3. 6. 2021; správní orgán I. stupně však v rozporu s ust. § 7 odst. 1 správního řádu posoudil tuto omluvu žalobce jako nedostatečně odůvodněnou a ničím nepodloženou, současně rozhodl, že žádosti žalobce o odročení jednání nevyhoví, přičemž ani přes značnou časovou rezervu od 17. 5. 2021 do 31. 5. 2021 žalobce o svém rozhodnutí nevyrozuměl tak, aby žalobci byla zachována možnost doplnit omluvu neúčasti na ústním jednání a žádost o odročení o doklady prokazující nepřítomnost žalobce a jeho právní zástupkyně v České republice ke dni 3. 6. 2021. To vše v situaci, kdy z dané omluvy bylo zcela zjevné, že žalobce a jeho právní zástupkyně chtějí být osobně přítomni výsledku žalobcem navrženého svědka M. S. a klást mu otázky, a kdy v projednání a meritorním rozhodnutí o přestupku současně nehrozilo žádné nebezpečí z prodlení. Vzhledem k nerovnému přístupu správního orgánu I. stupně při posouzení omluvy nepřítomnosti učiněné svědkem M. S. a žalobcem lze jen stěží akceptovat jako správný závěr žalovaného, že správní orgán I. stupně nepochybil, když v řízení předcházejícím vydání rozhodnutí nezhojil svůj vadný procesní postup zatížený porušením ust. § 7 odst. 1 správního řádu a zásady dobré správy, tím, že žalobci by při opětovném výslechu svědka umožnil klást svědkovi otázky.
9. Navrhl, aby bylo napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušeno, věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a aby bylo žalobci přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

10. Žalovaný uvedl, že všechny žalobní námitky byly shodně uplatněny v průběhu správního řízení a byly podrobně a jednotlivě vypořádány zejména v napadeném rozhodnutí. Na svých závěrech trval a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

11. Dle protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 5. 2. 2020 došlo dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin k dopravní nehodě tak, že žalobce řídil vozidlo Volvo specifikované registrační značky, v Praze 15 Hostivaři po ulici Pražská směrem od ulice Švehlova, kde v prostoru u SVO č. 007688 mu mimo přechod pro chodce vběhl do jízdní dráhy chodec A. D., nar. X (dále jen „poškozený“), přičemž došlo ke střetu a k hmotné škodě na vozidle Volvo a vlivem nárazu došlo k lehkému zranění poškozeného. Svědkem dopravní nehody byl M. S., nar. X (dále jen „svědek“).
12. Při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020 žalobce uvedl, že dne 5. 2. 2020 jel se svým výše uvedeným vozidlem po ulici Pražská směrem od ulice Švehlova, přičemž mohl jet rychlostí přibližně 30 km/h, když v tom mu před vozidlo vběhl z pravé strany nějaký chodec, přičemž už se nacházel mimo přechod, chodce tam nečekal, střetu už nedokázal zabránit, chodec spadl na přední kapotu a udeřil se hlavou do čelního skla. Uvedl, že ihned zastavil a šel se podívat na sraženého chodce, všiml si, že nějaký pán, který jel za žalobcem, drží v ruce telefon a celou věc oznamuje. Sražený muž byl při vědomí a komunikoval.
13. Při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020 svědek uvedl, že dne 5. 2. 2020 jel se svým vozidlem po ulici Pražská, kdy před ním v uvedené ulici jelo vozidlo Volvo, když v tom si náhle všiml, jak z pravé strany (ve směru jízdy) vyběhl nějaký chodec před vozidlo projíždějící před svědkem. Vozidlo Volvo, které jelo před svědkem, začalo ihned brzdit, avšak došlo ke střetu. Uvedl, že vystoupil z vozidla a volal linku 112, muž komunikoval a byl při vědomí. Rychlost vozidla byla přibližně 30 km/h.
14. Při podání vysvětlení dne 20. 2. 2020 poškozený uvedl, že dne 5. 2. 2020 přibližně okolo 14:00 hodin telefonoval se svým kolegou, což bylo při cestě z Chebu do Prahy. Uvedl, že si dále pamatuje jen nemocnici, kde mu bylo sděleno, že byl účastníkem dopravní nehody, a že ho mělo přejet nějaké vozidlo. Dne 6. 2. 2020 byl propuštěn z nemocnice do domácího léčení, pracovní neschopnost nenastala, žádné léky k užívání nedostal, při dopravní nehodě utrpěl otřes mozku a naraženiny v oblasti spodních končetin a hrudníku. Při dopravní nehodě mu vznikla hmotná škoda na mobilním telefonu, který byl zcela nefunkční.
15. Součástí správního spisu jsou dva situační plánky ulic, kde mělo dojít k dopravní nehodě. První situační plánec je ze dne 5. 2. 2020, na němž je načrtnuto vozidlo stojící těsně za přechodem pro chodce (ve směru jízdy vozidla, které chodce srazilo) a směr chůze z pravé strany přechodu pro chodce. Druhý situační plánec je ze dne 20. 2. 2020, a je na něm načrtnuto vozidlo žalobce přijíždějící k přechodu pro chodce a z levé strany tohoto přechodu pro chodce přicházející poškozený, přičemž je zaznamenán také střet vozidla žalobce a poškozeného, a to ve druhé polovině přechodu pro chodce (ve směru chůze poškozeného), tedy vpravo z pohledu řidiče, a také místo, kde vozidlo po střetu zastavilo, a to tak, že vozidlo svou zadní částí stálo na přechodu pro chodce ve směru jízdy.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

16. Dále je ve správním spise popis fotodokumentace s 18 fotografiemi, na nichž nelze rozeznat tovární ani registrační značku vozidla, totožnost řidiče, a není na nich zobrazen ani sražený chodec či jiné osoby. Je z nich pouze patrné, že vozidlo bylo světlé barvy, a že po střetu s chodcem zůstalo stát těsně za přechodem pro chodce v pravé části vozovky, přičemž je zjevné poškození čelního skla tohoto vozidla v jeho pravé spodní části z pohledu řidiče vozidla.
17. Dle oznámení přestupku ze dne 20. 2. 2020 se v místě dopravní nehody nenachází žádný městský kamerový systém, který by zachytil průběh nebo příčinu dopravní nehody, palubní kamery byly s negativním výsledkem; byl zajištěn videozáznam z bezpečnostní kamery umístěné na kancelářské budově, která zaznamenala celou dopravní nehodu. Výpověď žalobce je zcela v rozporu se zajištěným videozáznamem.
18. Součástí správního spisu je CD s videozáznamem o dopravní nehodě. Datum videozáznamu je uvedeno 2020-02-05, v čase dopravní nehody bylo šero a svítily lampy pouličního osvětlení. Na videozáznamu v čase 18:57:06 chodec vstupuje z levé strany na přechod pro chodce (z pohledu řidiče vozidla, který následně chodce srazil). Ve stejném čase vozidlo šedé barvy jede směrem k přechodu pro chodce, přičemž od vozidla jedoucího za ním se vzdalovalo. V čase 18:57:09 vozidlo šedé barvy nezpomaluje a přímo na přechodu pro chodce, z pohledu řidiče vozidla v pravé části vozovky, dochází ke střetu vozidla s chodcem, který dopadl na pravou přední část vozidla. Pád sraženého chodce na zem není na videozáznamu zachycen. V čase 18:57:10 videozáznam končí.
19. Dle úředního záznamu ze dne 18. 3. 2020 soudní znalec z oboru zdravotnictví, po prostudování spisového materiálu ohledně zranění poškozeného, konstatoval, že poranění ze soudně-lékařského hlediska nevykazují v současné době ani znaky ublížení na zdraví.
20. V kartě předmětného vozidla tovární značky Volvo, jehož provozovatel je žalobce, je uvedeno, že barva vozidla je šedá metalíza.
21. Příkazem ze dne 11. 5. 2020, č. j. MHMP 676438/2020/PeV, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor.
22. V důsledku podaného oporu byl příkaz zrušen a žalobce byl přípisem ze dne 3. 6. 2020, doručeným žalobci dne 14. 6. 2020, předvolán k ústnímu jednání o přestupku nařízeného na den 16. 7. 2020 ve 13:00 hodin. Podáním ze dne 14. 7. 2020 se žalobce z nařízeného ústního jednání omluvil z důvodu pracovního jednání ve Vídni ve dnech 16. až 18. 7. 2020 a žádal o odročení jednání, k podání nepřiložil žádné dokumenty.
23. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 16. 7. 2020 správní orgán I. stupně neakceptoval jako závažný důvod pro neúčast na ústním jednání žalobcem uváděné pracovní povinnosti, a proto projednal věc přestupku v jeho nepřítomnosti. Dne 30. 7. 2020 bylo žalobci doručeno vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí, a to dne 20. 8. 2020. Ve správním spise je dále obsažena plná moc ze dne 14. 8. 2020 pro advokátku Mgr. et. Bc. Danielu Popovou k zastupování v probíhajícím přestupkovém řízení. Dle protokolu o seznámení se s podklady pro rozhodnutí ze dne 20. 8. 2020 se

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

právní zástupkyně žalobce se spisem seznámila a požádala o lhůtu k vyjádření do 26. 8. 2020.

24. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 8. 2020, doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 27. 8. 2020, žalobce uvedl, že na zajištěném kamerovém záznamu bezpečnostní kamery je zaznamenán časový úsek dne 5. 2. 2020 od 18:57:00 do 18:57:10 hodin, a vzhledem ke kvalitě tohoto záznamu nelze spolehlivě zjistit ani registrační značku předmětného osobního vozidla, ani totožnost dotyčného chodce; správní orgán I. stupně tak nemohl učinit spolehlivě závěr, že žalobce dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin ohrozil poškozeného, který přecházel vozovku po vyznačeném přechodu pro chodce zleva doprava z pohledu řidiče vozidla; navrhl, aby k prokázání pravosti a úplnosti zajištěného kamerového záznamu bylo provedeno dokazování znaleckým posudkem nebo expertízou. Průběh nehodového děje, jak jej při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020 uvedl žalobce, byl potvrzen i svědkem dopravní nehody při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020. Pravdivost a věrohodnost vyjádření žalobce a svědka nemůže být zpochybněna zajištěným kamerovým záznamem, jelikož zachycuje časový úsek dne 5. 2. 2020 od 18:57:00 do 18:57:10, který je odlišný od časového úseku, v němž skutečně došlo ke střetu vozidla řízeného žalobcem a poškozeného, rovněž i průběh nehodového děje zachycený záznamem je odlišný od popisu průběhu nehodového děje popisovaný žalobcem a svědkem. Žalobce navrhl doplnit dokazování výsledkem svědka za účelem prokázání skutečného průběhu nehodového děje.
25. Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2020, č. j. MHMP 1314733/2020/PeV, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce ve stanovené lhůtě nezaslal své vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, ze zjištěného skutkového stavu je bez důvodných pochybností řádně doloženo, že se žalobce vytýkaného jednání skutečně dopustil, což bylo zaznamenáno mimo jiné na kamerovém záznamu, vyjádření žalobce na místě dopravní nehody vyhodnotil s ohledem na skutečný průběh nehodového děje, tak, že žalobce chodce na přechodu pro chodce vůbec neviděl, nezaregistroval ho, z kamerového záznamu je bezpečně zjištěno, že poškozený nevstoupil na vyznačený přechod pro chodce bezprostředně před jedoucím vozidlem, neboť k samotnému střetu došlo až v druhé polovině přechodu pro chodce, učiněný závěr byl spolehlivě prokázán nejen ze stavu zadokumentovaného příslušníky Policie ČR na místě dopravní nehody, ale zejména z kamerového záznamu bezpečnostní kamery. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl stejné námitky, jako ve svém vyjádření ze dne 26. 8. 2020; namítal, že jeho vyjádření k podkladům pro rozhodnutí bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 26. 8. 2020 ve 23:40 hodin, k čemuž připojil doručenkou.
26. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 3. 2021, č. j. 4736/2020-160-SPR/3, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 8. 2020, č. j. MHMP 1314733/2020/PeV, zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Uvedl, že správní orgán I. stupně své rozhodnutí opřel o podklady, které byly opatřeny Policií ČR, sám žádné důkazy neopatřil, své rozhodnutí opřel zejména o videozáznam, ačkoliv byl žalobcem zpochybňován, pochybnosti o pravosti a relevanci videozáznamu nijak nevyvrátil, namísto toho jej použil jako stěžejní důkaz a žalobcem navržený výsledek svědka neprovedl. Policie ČR zásadní rozpor v časových údajích mezi videozáznamem a časem dopravní nehody nijak nekomentovala a správní orgán I. stupně se tímto rozporem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nezabýval, neprovedl žádný výslech svědka, žádným způsobem nevypořádal námítky žalobce, jež mu byly doručeny před vydáním rozhodnutí; ve věci je nutné odstranit zásadní pochybnosti ohledně nastaveného času na zajištěném videozáznamu a vyjasnit, zda tento záznam skutečně zachycuje projednávanou dopravní nehodu, v opačném případě lze jen stěží předmětný videozáznam akceptovat jako důkaz, který by přesně dokumentoval průběh předmětné dopravní nehody.

27. Do správního spisu byl následně dodán nový situační plánec ze dne 20. 2. 2021, na němž je navíc znázorněno, odkud bezpečnostní kamera zaznamenávala průběh nehodového děje.
28. Dle úředního záznamu Policie ČR ze dne 20. 4. 2021 je konstatováno, že dne 5. 2. 2020 nebyla hlášena ani evidována jiná dopravní nehoda související se střetem motorového vozidla a chodce na ulici Pražská, Praha 10, ani v těsné blízkosti uvedené ulice. Dle majáku č. 331 ze dne 5. 2. 2020 byla předmětná dopravní nehoda oznámena na linku 158 v 17:25 hodin, kdy ji oznamoval svědek. Důvodem vzniklého rozporu v čase zaznamenaném na kamerovém záznamu je špatná konfigurace a nastavení reálného času. Kamerový záznam již není v databázi Policie ČR, a tudíž není možné jeho další přezkoumání. Při šetření uvedené dopravní nehody se na místě nacházel žalobce, který při podání vysvětlení uvedl, že došlo ke střetu s chodcem; téhož dne podal vysvětlení i svědek (oznamovatel), který následně poskytl kamerový záznam z administrativní budovy přilehlé k ulici Pražská.
29. Přípisem ze dne 27. 4. 2021 byl žalobce předvolán k nařízenému ústnímu jednání na den 18. 6. 2021. K tomuto termínu ústního jednání byl předvolán také svědek, kterému bylo předvolání doručeno dne 4. 5. 2021.
30. Žalobce byl následně předvolán k nařízenému ústnímu jednání na den 3. 6. 2021, v tomto předvolání byl žalobce informován, že v rámci projednání přestupku bude k věci vyslechnut svědek, také byl žalobce poučen o možnosti konat ústní jednání bez přítomnosti obviněného dle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o povinnosti dostavit se na předvolání včas na určené místo (ust. § 59 správního řádu), a o podmínkách náležité omluvy své neúčasti; dále byl poučen, že na tomto termínu ústního jednání bude mít možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, pokud se však bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu nedostaví, nebude nařizováno další ústní jednání a správní orgán I. stupně bude mít za to, že se tohoto práva vzdal. Dále bylo uvedeno, že termín nařízeného ústního jednání ze dne 18. 6. 2021 na den 3. 6. 2021 byl změněn z důvodu plánované dovolené v zahraničí svědka. Předvolání k ústnímu jednání na den 3. 6. 2021 bylo žalobci doručeno dne 7. 5. 2021.
31. V předvolání k ústnímu jednání na den 3. 6. 2021 ve 13:00 hodin, které bylo zasláno svědkovi, je uvedeno, že ke změně termínu nařízeného ústního jednání došlo na základě telefonického sdělení svědka ze dne 5. 5. 2021, že se nebude moci dostavit na ústní jednání nařizené na den 18. 6. 2021 z důvodu plánované dovolené v zahraničí. Úřední záznam o telefonickém rozhovoru pracovníka správního orgánu I. stupně a svědka není součástí správního spisu.
32. Podáním ze dne 17. 5. 2021 se právní zástupkyně žalobce z nařízeného ústního jednání na den 3. 6. 2021 omluvila, neboť od 31. 5. 2021 do 4. 6. 2021 bude z pracovních důvodů

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

pobývat v zahraničí, a také uvedla, že žalobce na její osobní přítomnosti při ústním jednání trvá. Zároveň omluvila neúčast žalobce na nařízeném ústním jednání dne 3. 6. 2021, neboť bude z pracovních důvodů pobývat v zahraničí od 30. 5. 2021 do 13. 6. 2021, a požádala o odročení nařízeného ústního jednání, neboť se nepodařilo zajistit substituci jiným advokátem. K tomuto podání nebyly přiloženy žádné přílohy.

33. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 3. 6. 2021 se žalobce ani jeho právní zástupkyně bez důležitého důvodu k projednání přestupku nedostavili, bylo zopakováno vznesené obvinění z přestupku, bylo provedeno dokazování správním spisem a výslechem svědka, vzhledem k tomu, že žádný z účastníků nenavrhl další dokazování, bylo dokazování ukončeno. Vzhledem k tomu, že se žalobce ani jeho právní zástupkyně bez důležitého důvodu k projednání přestupku nedostavili, měl správní orgán I. stupně za to, že se vzdali práva na seznámení se spisem.
34. Dle protokolu o výpovědi ze dne 3. 6. 2021 svědek k dopravní nehodě ze dne 5. 2. 2020 uvedl, že toho dne jel ve směru od ulice Švehlova, a když jel ulicí Pražskou, jelo před ním vozidlo Volvo, které jelo před ním na křižovatce na zelený signál, a poté se začalo od vozidla svědka vzdalovat, jelo rychleji; to, že se jedná o vozidlo Volvo zjistil později po dopravní nehodě. Svědek vypověděl, že vozidlo bylo před ním asi 40 nebo 50 metrů, a uviděl postavu, jak letí vzduchem před vozidlem, a to na pravé straně vozidla. Zastavil a volal linku 112, šel k ležící postavě, byl to muž, který ležel asi 4 metry na vozovce před vozidlem, které ho srazilo; muž měl rozbitý mobil, muž vydával nějaké zvuky, trochu se hýbal, ale stále ležel. Poté se na místě objevili dva chodci, žena a muž, byli to náhodní chodci, ptali se, zda svědek volal záchranku. Po asi 1 nebo 2 minutách vystoupil z vozidla řidič, který chodce srazil. Vzápětí přijeli na místo hasiči, záchranka a policie. Poté, co svědek vyzvedl dceru, se na místo dopravní nehody vrátil, a dopravním policistům řekl, že viděl chodce, jak letí vzduchem na pravé straně vozidla a při otlaku jeho hlavy na čelním skle měl svědek za to, že chodec nemohl jít k vozovce z pravé strany, jak tvrdili policisté. Svědek uvedl, že na vlastní oči neviděl, zda chodec přecházel vozovku zprava nebo zleva, jen viděl, jak letí vzduchem před vozidlo. Ohledně skutečnosti, že chodec měl k vozovce na přechod přicházet zprava, policisté zřejmě vycházeli z výpovědi řidiče, který chodce srazil. K podmínkám, za kterých došlo k nehodě, svědek uvedl, že bylo šero, ale přechod pro chodce byl osvětlen lampami. Policisté si všimli, že na budově vzdálené asi 40 metrů od přechodu pro chodce se nachází kamera, shodou okolností jde o budovu, kde pracuje manželka svědka, a ta poskytla policii na jejich vyžádání kamerový záznam, který svědek policistům předal. K otázkám správního orgánu I. stupně svědek vypověděl, že na vlastní oči viděl průběh dopravní nehody, střet viděl ze vzdálenosti zhruba 40 metrů, na místě dopravní nehody neslyšel vyjádření žalobce, který jel ve vozidle před ním; předmětnou dopravní nehodu ohlásil na linku 112, policii poskytl kamerový záznam, který viděl předtím, než záznam poskytl policistům; k časovému rozporu mezi časem dopravní nehody a časem uváděným na kamerovém záznamu svědek uvedl, že jde o posun zimního a letního času, který se rozchází, v době nahrávání kamerových smyček dochází k nějakému posunu; svědek neměl pochybnosti o tom, že by kamerový záznam zachycoval jinou událost než tu, kterou na vlastní oči sledoval dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin.
35. Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2021, č. j. MHMP 804849/2021/PeV, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. Správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

I. stupně odmítl jako nadbytečný a neúčelný návrh žalobce na provedení expertízy či znaleckého posudku k ověření pravosti a úplnosti kamerového záznamu, provedeným dokazováním bylo nade vší pochybnost prokázáno, že zajištěný kamerový záznam skutečně věrně zachycuje průběh posuzovaného nehodového děje ze dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin v Praze 15 v ulici Pražská, a proto není třeba znaleckým zkoumáním ověřovat pravost a úplnost záznamu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že v předcházejícím řízení byl zkrácen na svém právu být osobně přítomen na ústním jednání o přestupku podle ust. § 80 odst. 4 správního řádu, právu klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 správního řádu a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

36. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4736/2020-160-SPR/6, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 6. 2021 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, s tím, že správní orgán I. stupně neodstranil pochybnosti o autentičnosti videozáznamu z dopravní nehody, pokud by byl časový posun způsoben přechodem ze zimního na letní čas, rovnal by se posun jedné hodině přesně, nikoli jedné hodině a 37 minutám, správní orgán I. stupně musí své dotazy směřovat na majitele, resp. provozovatele předmětné bezpečnostní kamery, nikoli na osoby, které záznam nepořizovaly a nemají žádné vazby na předmětnou kameru. Výpověď svědka o časovém posunu a sdělení Policie ČR o špatné konfiguraci je pouze ničím nepodloženou domněnkou, bez odstranění rozporu mezi časem záznamu a časem dopravní nehody nelze takový důkaz použít. Správnímu orgánu I. stupně vytkl, že akceptoval telefonickou omluvu svědka z důvodu dovolené, avšak neakceptoval omluvu žalobce z důvodu pracovní cesty, byť obě omluvy nebyly ničím podložené; ačkoliv byla svědecká výpověď v řízení nezbytná, rozkol v postupu správního orgánu I. stupně je v rozporu s ust. § 7 odst. 1 správního řádu, což nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí, ale je v rozporu se základními zásadami správního řízení, správní orgán rovněž nevyrozuměl žalobce o neakceptaci jeho omluvy a žádosti o odročení jednání, a ačkoliv zákon nestanoví povinnost tuto informaci sdělovat, v rámci zásady dobré správy by tak správní orgány měly činit, je-li to z časového hlediska možné. Konstatoval, že ve věci nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav ve smyslu ust. § 3 správního řádu, je nutné odstranit zásadní pochybnosti ohledně nepřesně nastaveného času na zajištěném videozáznamu a vyjasnit, zda tento záznam skutečně zachycuje projednávanou dopravní nehodu, v opačném případě ho lze stěží akceptovat jako důkaz, který by přesně dokumentoval průběh dopravní nehody. Uvedl, že žalobce nebyl dostatečně poučen o jeho právech týkajících se seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k nim, zavázal správní orgán I. stupně, aby v novém řízení žalobce řádně poučil o jeho procesních právech, umožnil mu uplatnit svá zákonná práva a ve věci rozhodl.
37. Dle úředního záznamu ze dne 14. 10. 2021 správní orgán I. stupně telefonicky kontaktoval manželku svědka, která byla vedoucí pracovnící správcovské společnosti, přičemž uvedla, že správcovská společnost provozuje předmětný kamerový systém, který slouží k monitoringu vozidel do objektu příjíždějících a odjíždějících, jde o starší typ zařízení, v případě výpadku elektrické energie dochází k rozdílu mezi časem reálným a vyznačeným na kamerovém záznamu, také v důsledku pravidelné změny letního a zimního času dochází k časovému rozdílu, a protože tato časová disproporce nemá pro

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

potřeby správcovské společnosti zásadní význam, neprovádí se úprava a srovnání času neprodleně po vzniku rozdílu času.

38. V dopise správcovské společnosti ze dne 18. 10. 2021 je uvedeno, že kamerové záznamy na jejich nahrávacím zařízení jsou primárně určeny pouze pro potřebu správcovské společnosti pro případy, kdy dojde k incidentu na parkovišti společnosti, poškození vjezdové závory apod. Vzhledem k tomu, že v 90 % případů jde o nájemníky budovy správcovské společnosti, případně jejich návštěvy, není pro ni přesný časový údaj rozhodující. Časový údaj na záznamovém zařízení není nastavován automaticky, ale seřizuje se manuálně, seřizování časového údaje společnost nevykonává pravidelně. Kamerový záznam nehody má jiný časový údaj díky rozdílu mezi zimním a letním časem, přičemž též při jakémkoli výpadku elektrického proudu dojde k mírnému posunu časového údaje, a byť se v případě výpadků elektřiny jedná o minutové záležitosti, postupně se tento časový rozdíl nasčítal až na oněch 37 minut. Kamerový záznam společnost vyhledala ihned po incidentu, tj. 5. 2. 2020, a do elektronické podoby pro potřeby policie převedla dne 6. 2. 2020.
39. Přípisem ze dne 26. 10. 2021 byl žalobce vyrozuměn o ukončení dokazování a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to dne 25. 11. 2021, případně dne 26. 11. 2021. Dle protokolu o seznámení se s podklady pro rozhodnutí ze dne 26. 11. 2021 se žalobce seznámil se správním spisem, a byla mu dána lhůta k vyjádření se k podkladům ve správním spise, a to do 6. 12. 2021.
40. Ve vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ze dne 6. 12. 2021 žalobce poukázal na vázanost správního orgánu I. stupně závazným právním názorem vyjádřeným žalovaným v rozhodnutí ze dne 8. 9. 2021. Měl za to, že ani písemným vysvětlením správcovské společnosti ze dne 18. 10. 2021 nebyly odstraněny pochybnosti o pravosti zajištěného kamerového záznamu a o tom, zda tento záznam skutečně zachycuje nehodový děj ze dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin, vysvětlení správcovské společnosti je v rovině pouhých tvrzení, jejichž pravdivost není žádným způsobem prokazována, a to jak ve vztahu změny letního času na zimní, tak výpadkům elektřiny; žádný časový údaj ze záznamového zařízení, které ode dne změny letního času do dne dopravní nehody (tj. po dobu 3 měsíců) nebylo kontrolováno, není spolehlivý. Žalobce dále uvedl, že byl nepřipustně zkrácen na svém právu klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., svědek vypověděl, že na vlastní oči neviděl, zda poškozený chodec přecházel vozovku z pravé nebo levé strany, ale pouze *viděl postavu, jak letí vzduchem z pravé strany před vozidlem Volvo*, tudíž vysvětlení žalobce nebylo výpovědi svědka zpochybněno ani vyvráceno. Shrnl, že žádným ze shromážděných podkladů není prokázána jeho vina ze spáchání projednávaného přestupku. Navrhoval, aby bylo přestupkové řízení zastaveno, nebo aby bylo doplněno dokazování opětovným výslechem svědka.
41. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 8. 12. 2021 správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku, shrnul skutkový stav, obsah podkladů pro rozhodnutí a dosavadní průběh správního řízení. Uvedl, že za součinnosti Policie ČR bylo ověřeno, že dne 5. 2. 2020 nebyla hlášena ani evidována jiná dopravní nehoda související se střetem motorového vozidla a chodce na ulici Pražská v Praze 10, ani v blízkosti uvedené ulice, z umístění bezpečnostní kamery

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

na přilehlé budově je zřejmé, že kamera by nemohla zaznamenat jiné místo dopravní nehody než to, na kterém došlo k předmětné dopravní nehodě. K omluvě žalobce z účasti na ústním jednání dne 3. 6. 2021 správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce jako důvod neúčasti opětovně uvedl pracovní důvody, byl však opakovaně řádně poučen, že výkon podnikání či zaměstnání nebo pracovní aktivity nelze považovat za závažný důvod k neúčasti na ústním jednání, omluva žalobce tedy byla vyhodnocena jako nedostatečná a ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce, který se vlastním postupem připravil o možnost klást otázky svědkovi, o jehož výsledku byl v předvolání informován. Dále uvedl, že výslech svědka byl pro další postup ve věci nezbytný, správní orgán tím plnil závazný pokyn nadřízeného orgánu a návrh žalobce, omluva svědka z ústního jednání nařízeného den 18. 6. 2021 byla akceptována, neboť plánovaná zahraniční dovolená je závažným důvodem, který lze považovat za řádnou omluvu. Z výpovědi svědka při ústním jednání dne 3. 6. 2021 pak správní orgán I. stupně vyzdvihl především tvrzení, dle kterého na předmětném kamerovém záznamu byl zadokumentován ten průběh nehodového děje, který svědek viděl na vlastní oči, svědek také potvrdil, že nemá žádnou pochybnost o tom, že by videozáznam zachycoval jinou událost než tu, kterou na vlastní oči sledoval dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin. Správní orgán I. stupně dále odkázal na závazný právní názor žalovaného a písemnou zprávu správcovské společnosti, přičemž zdůraznil, že správcovská společnost kamerové záznamy zaznamenává na vlastní nahrávací zařízení a pouze pro svou vlastní potřebu, časový údaj není na záznamovém zařízení nastavován automaticky, ale seřizuje se manuálně, seřizování se neprovádí pravidelně, kamerový záznam má jiný časový údaj díky rozdílu mezi letním a zimním časem a z důvodu výpadků elektřiny, kdy se postupně časový rozdíl nasčítal až na oněch 37 minut. K námitkám žalobce ve vyjádření k podkladům ze dne 6. 12. 2021 správní orgán I. stupně uvedl, že zajištěný kamerový záznam je pouze jedním z důkazních prostředků, provedeným dokazováním bylo spolehlivě doloženo, že kamerový záznam byl pořízen kamerou umístěnou v bezprostřední blízkosti inkriminovaného přechodu pro chodce, kde žalobce dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin srazil poškozeného, je jednoznačné, že kamerový záznam nemohl dokumentovat jiné místo dopravní nehody střetu motorového vozidla s chodcem, jak vyplynulo z vyjádření Policie ČR, jiná obdobná dopravní nehoda nebyla dne 5. 2. 2020 hlášena ani evidována. Uvedl, že kamerový záznam byl bezprostředně po nehodě předán Policii ČR, ke kamerovému záznamu se vyjádřil také očitý svědek, který potvrdil autentičnost nehodového děje a kamerového záznamu, který předal Policii ČR, rovněž byl vysvětlen časový posun vyznačený na kamerovém záznamu oproti reálnému času v době předmětné dopravní nehody, správcovská společnost časový posun logicky, srozumitelně a přijatelně vysvětlila a neexistuje důvodná pochybnost o tomto vysvětlení. Správní orgán měl za to, že skutek, který je žalobci kladen za vinu, je věrně zachycen na kamerovém záznamu a je tedy nade vší pochybnost doloženo, že žalobce zřejmě v důsledku nepozornosti nesledoval dopravní situaci před vozidlem, když, aniž by snížil rychlost jízdy, na přechodu pro chodce srazil poškozeného. Ohledně namítaného neumožnění klást svědkovi otázky správní orgán I. stupně odkázal na předchozí část rozhodnutí, kde uvedl, že se tohoto svého práva žalobce vzdal svým vlastním postupem. Z uvedených důvodů pak zamítl návrh na zastavení řízení a na opětovný výslech svědka. Pokud by vyhověl návrhu na zastavení řízení, musela by existovat jiná reálná možnost, že předmětná kamera umístěná v bezprostřední blízkosti inkriminovaného přechodu pro

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

chodce mohla zachytit průběh nehodového děje jiné dopravní nehody a tedy, že řidičem vozidla, které chodce srazilo, byla jiná osoba než žalobce; na základě shromážděných důkazů však není prostor pro takovou úvahu, zbývá pouze jediný závěr, a sice, že zajištěný kamerový záznam věrně, objektivně a pravdivě dokumentuje zaviněné jednání žalobce, které mu je kladeno za vinu a je v něm spatřován přestupek. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uplatnil obdobné námitky jako v žalobě.

42. V napadeném rozhodnutí ze dne 15. 3. 2022, žalovaný konstatoval, že provedeným dokazováním a komparací všech nashromážděných důkazů a podkladů byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, není sporu o tom, že žalobce dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Volvo, specifikované registrační značky, po ulici Pražská ve směru jízdy od ulice Švehlova, přičemž v prostoru u sloupu veřejného osvětlení č. 007688 ohrozil poškozeného, který přecházel vozovku po vyznačeném přechodu pro chodce, došlo ke střetu, při kterém chodec utrpěl lehké zranění s nutností následné hospitalizace; toto zjištění je potvrzeno videozáznamem korespondujícím s výpovědí svědka a snímky poškozeného vozidla. O střetu s chodcem mluvil i sám žalobce, uvedl, že chodec vyběhl z pravé strany a mimo přechod, došlo ke střetu a pádu na čelní sklo, je tak nezpochybnitelné, že ke střetu žalobce a chodce skutečně došlo; videozáznam pak dokumentuje to, že chodec šel po přechodu pro chodce z pohledu žalobce z levé strany, což je v rozporu s výpovědí žalobce, ale plně v souladu s výpovědí svědka. K námitce neodstranění pochybností ohledně nepřesně nastaveného času na kamerovém záznamu uvedl, že správcovská společnost zaslala k věci písemné vyjádření, které považoval za relevantní, časová nesrovnalost tím byla rozptýlena. K námitce, že kamerový záznam byl stěžejním důkazem, uvedl, že kamerový záznam zachycuje průběh nehodového děje, což je ve shodě s dalším důkazem, a to výpovědí svědka, není podstatné, který důkaz byl označen za stěžejní, ale zda proběhlé dokazování dokládá skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v dané věci byl žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně. Kvalitu videozáznamu považoval za zcela dostačující, když ve spojení s dalšími důkazy a podklady rozhodnutí bezpečně dokazuje, jak, kdy a kým došlo ke spáchání daného přestupkového jednání; jedná se o komparaci videozáznamu s výpovědí svědka, z výpisu z registru vyplývá, že se jednalo o vozidlo tovární značky Volvo, barva šedá metalíza, což danému videozáznamu odpovídá. K namítaným rozporům ve svědecké výpovědi žalovaný uvedl, že výpověď svědka přesně koresponduje s tím, co viděl, a též s videozáznamem. Vyhodnotil, že žalobce sám svým pasivním přístupem způsobil, že nebyl přítomen při ústním jednání a výslechu svědka, z nařízeného ústního jednání se řádně neomluvil, neboť jeho omluva nebyla nijak podložena, sám se zkrátil na svém právu klást svědkovi otázky, žalovaný odkázal na str. 6 prvostupňového rozhodnutí, kde se správní orgán I. stupně k problematice náležité omluvy vyjadřoval, žalovaný s tímto plně souhlasil a odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 6 As 25/2013, sp. zn. 7 As 28/2009 a Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. 51 A 14/2012. Žalovaný odkázal na své předchozí rozhodnutí ve věci, kdy správní orgán I. stupně upozornil na porušení ust. § 7 odst. 1 správního řádu, což sice způsobuje rozpor se základními zásadami správního řízení, nezpůsobuje však nezákonnost rozhodnutí; zákon ani nestanovuje povinnost správních orgánů sdělovat informaci podateli omluvy, pokud není akceptována. Žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně v řízení nepochybil, v odvolání nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu nebo zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

43. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
44. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
45. Soud žalobu považuje za včasnou, napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 3. 2022, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s.ř.s. tak skončila dne 22. 5. 2022 (neděle), přičemž v souladu s § 40 odst. 3 připadl poslední den lhůty na pondělí dne 23. 5. 2022, žaloba byla podána dne 23. 5. 2022.
46. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. *řidič nesmí ohrozit nebo omezit chodce, který přechází pozemní komunikaci po přechodu pro chodce nebo který zjevně hodlá přecházet pozemní komunikaci po přechodu pro chodce, v případě potřeby je řidič povinen i zastavit vozidlo před přechodem pro chodce; tyto povinnosti se nevztahují na řidiče tramvaje.*
47. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 6 zákona č. 361/2000 Sb. *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. f) neumožní chodci na přechodu pro chodce nerušené a bezpečné přejítí vozovky nebo nezastaví vozidlo před přechodem pro chodce v případech, kdy je povinna tak učinit, nebo ohrozí chodce přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje, nebo v rozporu s § 5 odst. 2 písm. g) ohrozí chodce při odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci, při vjíždění na pozemní komunikaci nebo při otáčení a couvání.*
48. Žalobce v prvním okruhu námitek zpochybňoval relevanci zajištěného kamerového záznamu, měl za to, že vyjádření správcovské společnosti nelze považovat za dostačující, měl být zpracován znalecký posudek nebo expertíza, rovněž měla být prověřena integrita kamerového záznamu, měl za to, že průběh nehodového děje dne 5. 2. 2020 nebyl prokázán. Tyto námitky nepovažuje soud za důvodné.
49. Správní orgán I. stupně byl ve svém postupu vázán názorem žalovaného dle rozhodnutí ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4736/2020-160-SPR/6, kdy uložil správnímu orgánu vyjasnit časový rozpor mezi zajištěným kamerovým záznamem a reálným časem a za tímto účelem se obrátit na majitele nebo provozovatele předmětné bezpečnostní kamery. Správní orgán I. stupně tak učinil, telefonicky kontaktoval vedoucí pracovníci správcovské společnosti a vyžádal si též písemné vyjádření této společnosti. Správcovská společnost k tomu vysvětlila, že odlišný časový údaj na kamerovém záznamu je způsoben časovým posunem mezi zimním a letním časem, k mírnému posunu časového údaje pak dochází též při jakémkoli výpadku elektrického proudu, kdy i krátké výpadky v řádu minut v jejich součtu vysvětlují další celkový posun o 37 minut. Správcovská společnost také uvedla, že kamerový záznam vyhledala ihned po incidentu, tj. 5. 2. 2020, a dne 6. 2. 2020 jej převedla do elektronické podoby pro potřeby Policie ČR.
50. Soud má shodně se správními orgány za to, že takové vysvětlení bylo v projednávaném případě dostačující, a to též s ohledem na skutečnost, že zajištěný kamerový záznam nebyl jediným důkazním prostředkem, který vinu žalobce prokazoval. K tomu soud Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016 – 37, v němž NSS připomněl, že „správní orgány důkazy hodnotí ve vzájemné souvislosti. Na důkazy tedy nelze nahlížet izolovaně. Ačkoliv kamerový záznam obsahuje odlišné datum a čas, než kdy mělo dojít ke spáchání přestupků, zachycené jednání svým průběhem odpovídá skutečností vyplývajícím z ostatních provedených důkazů, tj. telefonickým hovorům, svědeckým výpovědím i úředním záznamům. (...) Nesprávné datum a čas tudíž nevzbuzují pochybnosti o autenticitě videozáznamu a jsou logicky vysvětlitelné nesprávným nastavením záznamového zařízení. (...) Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že jízda vozidla VW Touran je na záznamu dobře viditelná a to včetně přestupků, kterých se měl stěžovatel jako řidič tohoto vozidla dopustit. Přestože registrační značka vozidla není rozpoznatelná po celou dobu záznamu, jeho kontinuita nevyvolává pochybnosti o tom, že se ve všech případech jedná o stejné vozidlo.” (podtržení doplněno – pozn. soudu)

51. Dále soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006 – 48, kde NSS uvedl, že „[p]rovádění důkazů v přestupkovém řízení je úkolem správních orgánů. Správní orgán je povinen přesně a úplně zjistit skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. Stejnou zásadou je ovládáno i následné hodnocení provedených důkazních prostředků. Pokud je odpovědnost za přestupkové jednání dovozována z nepřímých důkazů, musí tyto důkazy tvořit ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů musí spolehlivě prokazovat všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vší rozumnou pochybnost stavět najisto, že se jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a současně vylučovat možnost jiného závěru.” (viz také rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 As 36/2017 – 27). (podtržení doplněno – pozn. soudu)
52. Obdobně, i v projednávané věci je přes časový nesoulad mezi kamerovým záznamem a skutečným časem dopravní nehody jednoznačné, že kamerový záznam nemůže zachycovat jinou než předmětnou dopravní nehodu, ke které došlo dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin na specifikovaném místě. Uvedený závěr totiž vyplývá i z dalších provedených důkazů, a to ze sdělení Policie ČR ze dne 20. 4. 2021, podle kterého nebyla dne 5. 2. 2020 na daném místě hlášena ani evidována jiná dopravní nehoda, při níž by došlo ke střetu motorového vozidla s chodcem, a dále pak z výpovědi svědka provedené při ústním jednání dne 3. 6. 2021, kdy mimo jiné uvedl, že nemá pochybnosti o tom, že kamerový záznam nezachycuje jinou událost než tu, kterou na vlastní oči sledoval dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin. Soud shledal, že časový posun o 1 hodinu a 37 minut sám o sobě nevyvolává pochybnosti o autenticitě kamerového záznamu, vyjádření správcovské společnosti poskytuje logické vysvětlení o vzniku tohoto posunu, žalobce pak k tomu neposkytl žádné věcné argumenty, kterými by udané příčiny racionálně zpochybnil. S ohledem na další provedené důkazy tak nevznikají pochybnosti o tom, že kamerový záznam zachycuje právě předmětnou dopravní nehodu, jejímž účastníkem byl dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin žalobce. Provedení znaleckého dokazování či expertízy v této otázce by již bylo nadbytečné, objektivita vysvětlení správcovské společnosti ani výpovědi svědka nebyla žalobcem nijak zpochybněna.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

53. Žalobce dále namítal, že svědek při podání vysvětlení dne 5. 2. 2020 potvrdil žalobcovu verzi nehodového děje, svědeckou výpověď svědka dne 3. 6. 2021 nebyla zpochybněna žalobcovu tvrzení, že poškozený chodec vběhl do vozovky z pravé strany, nesouhlasil se závěrem žalovaného, že výpověď svědka přesně koresponduje s kamerovým záznamem.
54. K tomu je třeba poukázat na výpověď svědka, který dne 3. 6. 2021 uvedl, že „*jsem viděl chodce, jak letí vzduchem na pravé straně vozidla a při otlaku jeho hlavy na čelním skle před spolujezdcem jsem měl za to, že chodec nemohl jít k vozovce z pravé strany, jak tvrdili policisté. K tomu uvádím, že já na vlastní oči neviděl, zda chodec přecházel vozovku zprava nebo zleva, já jen viděl, jak letí vzduchem před vozidlem. To, že policisté uváděli, že chodec měl k vozovce na přechod přicházet zprava, to zřejmě vychází z výpovědi řidiče, co chodce srazil.*“ Svědek tedy nepotvrdil verzi žalobce o tom, že chodec vběhl do vozovky z pravé strany, a vypověděl, že sám neviděl, z jaké strany chodec do vozovky vstoupil. Svědek však také uvedl, že nemá pochybnosti o tom, že by zajištěný kamerový záznam zachycoval jinou událost než tu, kterou na vlastní oči dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin pozoroval. Ze zajištěného kamerového záznamu je pak zřetelné, že chodec šel plynulou chůzí z levé strany vozovky, a vozidlo žalobce se s ním střetlo až v druhé polovině přechodu pro chodce (vpravo ve směru jízdy vozidla). Protokol o podání vysvětlení svědka ze dne 5. 2. 2020 pak v řízení nebyl prováděn jako důkaz. Tvrzení žalobce o průběhu nehodového děje tak bylo vyvráceno výpovědí svědka ve spojení se zajištěným kamerovým záznamem.
55. Není důvodná ani námitka, že by žalovaný svévolně a zcela nesprávně interpretoval výpověď svědka v tom smyslu, že byla ve shodě s kamerovým záznamem. Žalovaný citoval výše uvedenou část výpovědi svědka, dle které nemohl jít chodec z pravé strany vozovky, a to s ohledem na otlak jeho hlavy na čelním skle před spolujezdcem, svědek též uvedl, že viděl chodce, jak letí vzduchem na pravé straně vozidla. Na zajištěném kamerovém záznamu je zachyceno, jak poškozený chodec přichází z levé strany a po střetu s vozidlem dopadá na pravou přední část tohoto vozidla. Po dopadu sraženého chodce na přední pravou část vozidla došlo k poškození čelního skla v jeho pravé části, tedy na místě spolujezdce (což prokazuje pořízená fotodokumentace). Z uvedeného je tak možné učinit závěr, že výpověď svědka je ve shodě se zajištěným kamerovým záznamem. Nadto svědek při své výpovědi uvedl i další skutečnosti, které jsou ve shodě s kamerovým záznamem, tedy, že se vozidlo jedoucí před ním po průjezdu světelnou křižovatkou začalo vzdalovat, v okamžiku dopravní nehody bylo šero, ale přechod pro chodce byl osvětlen lampami, přičemž svědek sám neměl pochybnosti o tom, že kamerový záznam zachycuje tu událost, kterou dne 5. 2. 2020 v 17:20 hodin sledoval.
56. V dalším okruhu námitek žalobce poukazoval na to, že byl nepřípustně zkrácen na svém právu klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. Namítal, že správní orgán I. stupně akceptoval telefonickou omluvu svědka z ústního jednání z důvodu plánované zahraniční dovolené, ale neakceptoval písemnou omluvu žalobce z ústního jednání z důvodu plánovaného pracovního pobytu v zahraničí, přičemž o neakceptaci své omluvy nebyl žalobce vyrozuměn tak, aby mohl omluvu doplnit a doložit doklady nepřítomnosti v ČR jak žalobce, tak jeho právní zástupkyně.
57. Soud k tomu uvádí, že svědek byl k ústnímu jednání nařízenému na den 18. 6. 2021 předvolán dle ust. § 59 správního řádu, podle jehož poslední věty *předvolaný je povinen*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit. V poučení obsaženém v předvolání k ústnímu jednání bylo uvedeno, že mezi závažné důvody pro nedostavení se lze akceptovat dovolenou na zotavenou objednanou s časovým předstihem. Předvolání k jednání nařízenému na den 18. 6. 2021 bylo svědkovi doručeno dne 4. 5. 2021, přičemž hned 5. 5. 2021 se svědek správnímu orgánu I. stupně telefonicky omluvil z účasti na tomto jednání, jako důvod omluvy uvedl plánovanou zahraniční dovolenou. Tuto omluvu správní orgán I. stupně akceptoval a rozhodl o změně termínu konání ústního jednání, který nařídil na den 3. 6. 2021.

58. Žalobce byl k ústnímu jednání nařízenému na den 3. 6. 2021 předvolán v režimu zákona č. 250/2016 Sb., tedy jako obviněný ze spáchání přestupku.
59. Podle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. *k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.*
60. Z uvedeného ustanovení se podává, že ústní jednání je možné konat v nepřítomnosti obviněného, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky, a to, že (i) obviněný byl k ústnímu jednání řádně předvolán a poučen, v jakých případech lze jednat v jeho nepřítomnosti, a (ii) obviněný se k ústnímu jednání odmítl dostavit nebo se nedostavil bez náležité omluvy či bez dostatečného důvodu.
61. Ze správního spisu vyplývá, že předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 3. 6. 2021 bylo žalobci doručeno dne 7. 5. 2021, v tomto předvolání byl žalobce poučen, za jakých podmínek může jednání proběhnout v jeho nepřítomnosti (§ 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb.) a jaké důvody se považují za závažné pro nedostavení se k ústnímu jednání, přičemž za takové důvody nelze považovat výkon podnikání či zaměstnání či pracovní aktivity. Zároveň bylo v tomto předvolání uvedeno, že při ústním jednání dne 3. 6. 2021 proběhne výslech svědka.
62. Dne 17. 5. 2021 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva z tohoto nařízeného ústního jednání, a to jak žalobce samotného, tak i jeho právní zástupkyně, přičemž oba se měli v termínu ústního jednání nacházet z pracovních důvodů v zahraničí, k omluvě pak nebyly přiloženy žádné dokumenty, které by důvod nepřítomnosti prokazovaly.
63. Judikaturou Nejvyššího správního soudu pak byly formulovány podmínky, jaké musí omluva obviněného splňovat, aby mohla být považována za náležitou, a to (i) *obviněný se musí omluvit bezodkladně, tedy ihned jakmile mu to okolnosti dovolí (nepostačí tedy omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit dříve);* (ii) *v omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje (nepostačí tedy vágně odkázat na vyřizování důležitých záležitostí);* (iii) *důvod omluvy musí být doložen (obviněný musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat), viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 As 385/2017 – 36. Tato pravidla platí jen v případě obviněného, který by mohl svým procesním postupem průběh správního řízení mařit.*
64. NSS v rozsudku ze dne 14. 5. 2009 č.j. 7 As 28/2009-99 konstatoval, že: *„Důležitost důvodu omluvy obviněné z přestupku a jejího zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

jednání (§ 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), o jak dlouhý pobyt advokáta (zástupce) v zahraničí jde, zda ze spisu či jiných skutečností nevyplyvá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku nebo jejího zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.“

65. Soud zcela nesouhlasí s argumentací správního orgánu I. stupně, dle které pracovní aktivity nemohou za žádných okolností představovat poklad pro řádnou omluvu z ústního jednání. Takové hodnocení by bylo možné učinit v případě běžné pracovní činnosti, přičemž z obecného hlediska účast na jednání správního orgánu na základě předvolání je překážkou v práci z důvodu obecného zájmu, se kterou počítají též pracovněprávní předpisy závazné pro zaměstnavatele. Pokud by však důvodem omluvy z ústního jednání byla pracovní cesta, která by byla naplánovaná již před nařízením ústního jednání, účast obviněného na této pracovní cestě by byla nezbytná, s touto cestou by již byly spojeny určité náklady vynaložené zaměstnavatelem, cestu by nebylo možné odložit apod., mohla by příslušná omluva představovat dostatečný důvod pro odložení termínu nařízeného ústního jednání.
66. V daném případě však žalobce, ani jeho právní zástupkyně žádné podrobnosti ohledně tvrzené pracovní cesty nijak nespecifikovali, nebylo tudíž možné posoudit její charakter resp. možné důvody pro odložení, a zejména, ani žalobce, ani jeho právní zástupkyně tuto pracovní cestu žádným způsobem nedoložili. Již na základě toho jejich omluva z ústního jednání a žádost o odročení nemohla být akceptována jako dostatečná. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 12. 2019, č. j. 1 As 407/2018-56, je povinností obviněného svou omluvu z jednání doložit ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí, přičemž není povinností správního orgánu jej k doložení důvodu jeho omluvy vyzývat (viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2018, č.j. 5 As 219/2017-28).
67. Za nezákonný nelze označit ani postup správního orgánu I. stupně, který žalobce a jeho zástupkyni před konáním ústního jednání dne 3. 6. 2021 nevyrozuměl o tom, že jejich omluva nebyla akceptována. Podle ustálené judikatury NSS totiž správní orgán není povinen obviněného vyrozumět o tom, že jeho omluvu shledal nedůvodnou (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 6. 2013, čj. 6 As 25/2013-23, a ze dne 24. 7. 2014, čj. 4 As 128/2014-26).
68. Soud tak má shodně se správními orgány za to, že omluva žalobce a jeho právní zástupkyně nebyla náležitá, správní orgán I. stupně nepochybil, když tuto omluvu neakceptoval a ponechal termín ústního jednání nařízeného na den 3. 6. 2021. Tímto postupem nedošlo ani k namítanému nerovnému přístupu ve vztahu k žalobci a ke svědkovi, neboť na omluvu svědka nejsou kladeny tak přísné požadavky, jako na omluvu obviněného.
69. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce týkající se zkrácení jeho práva klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2001 Sb. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2020, č. j. 5 As 199/2018 – 24, NSS obecně zastává názor, že „osobní účast obviněného při výslechu svědků není nutná (viz např. rozsudek ze dne 27. 7. 2017, čj. 10 As 290/2016-29, bod 14, či ze dne 23. 12. 2013, čj. 8 As 53/2013-37, bod 23). NSS v bodu 13 rozsudku čj. 10 As 290/2016-29 objasnil, že „nepřítomnost [žalobce] u výslechu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

svědků zásadně nemohla ohrozit cíl řízení, protože správní řád poskytuje hned několik možností, jak tento stav napravit. Podle § 38 správního řádu mohou účastníci a jejich zástupci využít právo nahlížení do spisu, a [žalobce] nebo jeho zástupce se tak mohli seznámit s protokoly o výsleších svědků. Dále musejí mít účastníci podle § 36 odst. 3 správního řádu možnost vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí ještě před jeho vydáním [k tomu dal městský úřad žalobci možnost předvoláním k seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 1. 2. 2016]. V neposlední řadě se podle § 33 správního řádu účastník smí dát zastoupit zmocněncem.“

70. V projednávaném případě sice správní orgán I. stupně pochybil, když po ústním jednání vydal dne 4. 6. 2021 rozhodnutí ve věci, aniž by žalobci umožnil seznámit se spisem včetně protokolu o výpovědi svědka, toto pochybení však bylo následně napraveno, neboť žalovaný uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a správní orgán I. stupně následně dal žalobci možnost prostudovat spis a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobce tak učinil, dne 26. 11. 2021 se seznámil se spisem a dne 6. 12. 2021 se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. V tomto vyjádření, ani následně v průběhu řízení či v žalobě, neuvedl žádná konkrétní věcná tvrzení, kterými by svědeckou výpověď zpochybnil (např. zpochybnil by její věrohodnost, uvedl nové skutečnosti, které by byly se svědeckou výpovědí v rozporu nebo by sdělil konkrétní otázky, se kterými by svědka konfrontoval, apod.). Jak je již uvedeno výše, žalobce a jeho právní zástupkyň se z ústního jednání řádně neomluvili, a nebyl dán ani jiný důvod pro nařízení nového ústní jednání za účelem opakovaného výslechu svědka za přítomnosti žalobce. Žalobce na svém právu klást svědkovi otázky dle ust. § 82 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. zkrácen nebyl, ústní jednání, při němž byl svědek vyslechnut, proběhlo za splnění zákonných podmínek.
71. Ze všech výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
72. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.